

Bruksela, 9 listopada 2020 r.
(OR. en)

12282/20
PV CONS 27
ENV 661
CLIMA 280

PROJEKT PROTOKOŁU
RADA UNII EUROPEJSKIEJ
(Środowisko naturalne)
23 października 2020 r.

SPIS TREŚCI

Strona

1.	Przyjęcie porządku obrad	3
2.	Zatwierdzenie punktów A	3
a)	Punkty nieustawodawcze	3
b)	Punkty ustawodawcze	4

Obrady ustawodawcze

3.	Europejskie prawo o klimacie: rozporządzenie	4
----	--	---

Działania o charakterze nieustawodawczym

4.	Konkluzje w sprawie różnorodności biologicznej – potrzeba podjęcia pilnych działań.....	4
5.	Sprawy różne	6
a)	Propozycja reformy systemu EU ETS	5
b)	Szczyt w sprawie przystosowania się do zmiany klimatu (CAS 2021) (Niderlandy, 25 stycznia 2021 r.)	5
c)	Bieżący wniosek ustawodawczy	5
	Decyzja w sprawie 8. programu działań w zakresie środowiska	
d)	Komunikat w sprawie strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności	5
e)	Bieżący wniosek ustawodawczy	5
	Rozporządzenie w sprawie dostępu do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 dotyczące konwencji z Aarhus	
f)	Dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska	6
	Komunikat w sprawie dostępu do wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich	
g)	Ósma sesja posiedzenia stron Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym (Espoo MOP-8) (Wilno, 8–11 grudnia 2020 r.)	6
h)	Posiedzenie wysokiego szczebla na temat gospodarki o obiegu zamkniętym w ramach Światowego forum dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym – powiązanie z klimatem (formuła WCEF+klimat) (Niderlandy, 15 kwietnia 2021 r.)	6
ZAŁĄCZNIK – Oświadczenia do protokołu Rady		7–13

1. Przyjęcie porządku obrad

Rada przyjęła porządek obrad przedstawiony w dok. 11870/1/20 REV 1.

2. Zatwierdzenie punktów A

a) Punkty nieustawodawcze

12067/20 + **COR 1**

Rada przyjęła punkty A wymienione w dok. 12067/20, w tym dokumenty COR i REV przedłożone do przyjęcia. Oświadczenia dotyczące tych punktów znajdują się w addendum.

Oznaczenia dokumentów dla poniższych punktów są następujące:

Stanowiska UE w negocjacjach międzynarodowych

5. Decyzja Rady zmieniająca decyzję Rady w sprawie stanowiska UE na 75. posiedzenie Komitetu Ochrony Środowiska Morskiego IMO i 102. posiedzenie Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu IMO w odniesieniu do przyjęcia zmian
Przyjęcie
punkt zatwierdzony przez Coreper (część I) w dniu 21 października 2020 r.

☐ 11351/20
+ **ADD 1**
11340/20
MAR
OMI

Sprawy zagraniczne

19. Stosunki z Ameryką Środkową – Przystąpienie Chorwacji i tymczasowe stosowanie protokołu do umowy o stowarzyszeniu UE–Ameryka Środkowa

6046/1/20 REV 1
COLAC

- a) Decyzja Rady w sprawie podpisania
Przyjęcie

☐ 6047/20
6049/1/20 REV 1
+ **REV 2 (es)**

- b) Decyzja Rady w sprawie zawarcia
Wniosek o wydanie zgody przez Parlament Europejski
punkt zatwierdzony przez Coreper (część II) w dniu 21 października 2020 r.

☐ 6048/20
6049/1/20 REV 1
+ **REV 2 (es)**

- b) **Punkty ustawodawcze** (obrazy otwarte dla publiczności zgodnie z art. 16 ust. 8 Traktatu o Unii Europejskiej)

12068/20

Środowisko

1. **Dyrektywa o wodzie pitnej (wersja przekształcona)** 11563/20
Przyjęcie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu i uzasadnienia Rady
punkt zatwierdzony przez Coreper (część I) w dniu 14 października 2020 r.
+ ADD 1 REV1 6230/20
+ **REV 1 (pl)**
+ **REV 2 (hu)**
+ ADD 1
ENV

Rada zatwierdziła swoje stanowisko w pierwszym czytaniu zgodnie z art. 294 ust. 5 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także swoje uzasadnienie, przy czym delegacja Bułgarii głosowała przeciwko, a delegacja Austrii wstrzymała się od głosu. (Podstawa prawna: art. 192 ust. 1 TFUE)

Oświadczenia do tego punktu przedstawiono w załączniku (s. 12).

Obrady ustawodawcze

(Obrady otwarte dla publiczności zgodnie z art. 16 ust. 8 Traktatu o Unii Europejskiej)

3. **Europejskie prawo o klimacie: rozporządzenie** 12083/20
Częściowe podejście ogólne
6547/20
10868/20

Rada przyjęła częściowe podejście ogólne w wersji zamieszczonej w dok. 12261/20.

Oświadczenia do tego punktu przedstawiono w załączniku (s. 7).

Działania o charakterze nieustawodawczym

4. **Konkluzje w sprawie różnorodności biologicznej – potrzeba podjęcia pilnych działań** 11829/20 + ADD 1
Zatwierdzenie
+ **REV 1 (de)**

Rada zatwierdziła konkluzje zamieszczone w dok. 12210/20.

Oświadczenia do tego punktu przedstawiono w załączniku (s. 9).

Sprawy różne

5. a) **Propozycja reformy systemu EU ETS** 11766/20
Informacje przekazane przez delegację Polski

Rada zapoznała się z informacjami przedstawionymi przez delegację Polski i wysłuchała wystąpień innych delegacji.

- b) **Szczyt w sprawie przystosowania się do zmiany klimatu (CAS 2021) (Niderlandy, 25 stycznia 2021 r.)** 12021/20
Informacje przygotowane przez delegację Niderlandów

Rada zapoznała się z informacjami przekazanymi przez delegację Niderlandów.

- c) **Bieżący wniosek ustawodawczy (Obrady otwarte dla publiczności zgodnie z art. 16 ust. 8 Traktatu o Unii Europejskiej)**

Decyzja w sprawie 8. programu działań w zakresie środowiska   11987/20
Prezentacja przygotowana przez Komisję

Rada zapoznała się z prezentacją sporządzoną przez Komisję i wysłuchała wystąpień innych delegacji.

- d) **Komunikat w sprawie strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności** 11976/20 + ADD 1
Prezentacja przygotowana przez Komisję

Rada zapoznała się z prezentacją sporządzoną przez Komisję i wysłuchała wystąpień innych delegacji.

- e) **Bieżący wniosek ustawodawczy (Obrady otwarte dla publiczności zgodnie z art. 16 ust. 8 Traktatu o Unii Europejskiej)**

Rozporządzenie w sprawie dostępu do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 dotyczące konwencji z Aarhus   11853/20
Prezentacja przygotowana przez Komisję

Rada zapoznała się z prezentacją sporządzoną przez Komisję i wysłuchała wystąpień innych delegacji.

f) Dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska

 11854/20

Komunikat w sprawie dostępu do wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich

Prezentacja przygotowana przez Komisję

Rada zapoznała się z prezentacją sporządzoną przez Komisję i wysłuchała wystąpień innych delegacji.

g) Ósma sesja posiedzenia stron Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym (Espoo MOP-8) (Wilno, 8–11 grudnia 2020 r.)

12031/20

Informacje przekazane przez delegację Litwy

h) Posiedzenie wysokiego szczebla na temat gospodarki o obiegu zamkniętym w ramach Światowego forum dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym – powiązanie z klimatem (formuła WCEF+klimat) (Niderlandy, 15 kwietnia 2021 r.)

 12007/20

Informacje przygotowane przez delegację Niderlandów

Rada zapoznała się z informacjami przekazanymi przez delegację Niderlandów.

 Pierwsze czytanie

 Debata jawna zaproponowana przez prezydencję (art. 8 ust. 2 regulaminu wewnętrznego Rady)

 Punkt oparty na wniosku Komisji

Oświadczenia do punktów ustawodawczych B zamieszczonych w dok. 11870/1/20 REV 1

Ad pkt 3 w wykazie Europejskie prawo o klimacie: rozporządzenie
punktów B: *Częściowe podejście ogólne*

OŚWIADCZENIE WĘGIER

„Węgry w pełni popierają cel polegający na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r. zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu krajowym, zgodnie z węgierską ustawą dotyczącą ochrony klimatu przyjętą przez parlament krajowy w dniu 3 czerwca 2020 r. Węgry wniosły znaczny wkład w działania UE na rzecz klimatu poprzez ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o 33% w 2018 r. w porównaniu z 1990 r., czyli znacznie powyżej średniej UE wynoszącej 25%.

Węgry popierają przyjęcie częściowego podejścia ogólnego do Europejskiego prawa o klimacie. Jednocześnie Węgry podkreślają, że ostateczne porozumienie (podejście ogólne) w sprawie przedmiotowego dossier będzie zależeć od warunków określonych poniżej.

1. Rola Rady Europejskiej

Rada Europejska na posiedzeniu w grudniu 2020 r. powinna podjąć decyzję nie tylko co do wysokości celu na 2030 r., ale określić również wytyczne co do sposobu osiągnięcia tego celu (ramy wspomagające) w podobny sposób, jak uczyniła to na posiedzeniu w październiku 2014 r. W konkluzjach z grudniowego posiedzenia Rady Europejskiej należy przekształcić zasady wymienione poniżej w szczegółowe wytyczne. Węgry uznają przyjęcie takich wytycznych za nieodzowny warunek (*sine qua non*) porozumienia w sprawie wyższego poziomu ambicji. Rada Europejska powinna regularnie powracać do tej kwestii i oceniać realizację swoich wytycznych.

2. Zasady ram wspomagających

Główne zasady ram wspomagających określone na posiedzeniach Rady Europejskiej w marcu i październiku 2014 r. oraz grudniu 2019 r., wzmocnione konkluzjami z października 2020 r.¹, muszą pozostać w mocy w następujący sposób:

- *konwergencja*: wszystkie państwa członkowskie muszą uczestniczyć w unijnych działaniach na rzecz klimatu. W tym kontekście Węgry uważają, że do 2030 r. każde państwo członkowskie powinno osiągnąć ograniczenie emisji brutto w wysokości co najmniej 40 % w porównaniu z poziomem z 1990 r.;
- *uznanie wczesnego osiągnięcia celów*: przy ustalaniu kolejnych celów w zakresie ograniczenia emisji należy uznać wczesne i udane osiągnięcie celów przez państwa członkowskie w przedmiotowym zakresie;
- *solidarność i sprawiedliwość*: działające w ramach systemu handlu emisjami mechanizmy wspomagania państw członkowskich o niższym PKB na mieszkańca – w szczególności fundusz modernizacyjny – muszą być utrzymane a w stosownych przypadkach zostać rozszerzone. Ustalanie krajowych celów redukcji emisji dla sektorów nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji musi opierać się na względnym PKB na mieszkańca;
- *neutralność technologiczna*: w świetle prawa państw członkowskich do decydowania o swoich krajowych koszykach energetycznych wszystkie technologie niskoemisyjne – w tym technologie jądrowe – muszą być traktowane jednakowo;
- *bezpieczne i przystępne cenowo dostawy energii*: ramy wspomagające muszą zapewnić bezpieczne i przystępne cenowo dostawy energii. Aby uniknąć ubóstwa energetycznego, nie można wprowadzić jednolitej opłaty za emisję gazów cieplarnianych w sektorze mieszkaniowym poza istniejącymi ramami systemu handlu emisjami;
- *ucieczka emisji i konkurencyjność*: konieczne jest zapewnienie wystarczającego poziomu ochrony przed ucieczką emisji, tak by polityka klimatyczna nie szkodziła konkurencyjności przemysłu UE.”

OŚWIADCZENIE SZWECJI, LUKSEMBURGA, DANII, HISZPANII I AUSTRII

„Szwecja, Luksemburg, Dania, Hiszpania i Austria popierają częściowe podejście ogólne Rady do Europejskiego prawa o klimacie, ale podkreślają, jak ważne jest, by każde państwo członkowskie osiągnęło neutralność klimatyczną na szczeblu krajowym do 2050 r., tak by możliwe było osiągnięcie neutralności klimatycznej przez UE w tym terminie.

Naszym zdaniem taki obowiązek zapewnia solidniejsze ramy umożliwiające osiągnięcie celu neutralności klimatycznej do 2050 r., zatwierdzonego przez Radę Europejską w jej konkluzjach z grudnia 2019 r.”

¹ Na przykład konkluzje EUCO z października 2014 r. pkt. 2.2, 2.10 i z grudnia 2019 r. pkt 6.

OŚWIADCZENIE SZWECJI I ŁOTWY

„Szwecja i Łotwa popierają konkluzje Rady pt. «Różnorodność biologiczna – potrzeba podjęcia pilnych działań». Szwecja zastrzega sobie jednak prawo do definiowania lasów pierwotnych zgodnie z uwarunkowaniami krajowymi do czasu zakończenia i uzgodnienia przez państwa członkowskie trwających procesów partycypacyjnych dotyczących definicji, które mają być stosowane w UE.”

OŚWIADCZENIE WĘGIER

„Różnorodność biologiczna jest absolutną podstawą życia. Bardzo ważne jest to, by w ochronę różnorodności biologicznej aktywnie angażowały się różne sektory, w tym rolny i leśny.

Węgry podkreślają jednak, że osiągnięcie niektórych celów przedstawionych przez Komisję Europejską wydaje się niemożliwe lub może stanowić nieproporcjonalne obciążenie dla państw członkowskich. Uważamy w szczególności, że zmniejszenie ogólnego zużycia pestycydów chemicznych o 50% oraz osiągnięcie odsetka rolnictwa ekologicznego na poziomie 25% to cele niewykonalne w ramach czasowych strategii państw członkowskich. Ponadto należy wyjaśnić podstawę naukową i kluczowe definicje w związku z proponowanym rozszerzeniem obszarów chronionych i ściśle chronionych.

Węgry podkreślają, że wszelkie przepisy wspierające wdrażanie strategii powinny zawsze opierać się na szczegółowych ocenach skutków w państwach członkowskich.

Węgry podkreślają, że zrównoważona gospodarka leśna stanowi skuteczne ramy oraz instrument utrzymania i zwiększania różnorodności biologicznej lasów. Koncepcja ta powinna zostać odpowiednio uwzględniona i odzwierciedlona w przyszłej strategii leśnej UE, w szczególności poprzez wdrażanie odpowiednich środków.

Niezwykle ważne jest, aby wkład wspólnej polityki rolnej w realizację celów strategii na rzecz bioróżnorodności opierał się na solidnych podstawach prawnych i był proporcjonalny do dostępnych funduszy. Rolnicy i właściciele lasów powinni jedynie spełniać wymogi zawarte w aktach podstawowych lub innych odpowiednich przepisach UE. Ponieważ przyszłe zalecenia Komisji w zakresie krajowych planów strategicznych dotyczących sposobu realizacji celów strategii na rzecz bioróżnorodności i strategii „od pola do stołu” nie mają być prawnie wiążące, mogą one jedynie dostarczyć państwom członkowskim dodatkowych wskazówek, które państwa mogą uwzględnić przy opracowywaniu krajowych planów strategicznych WPR. W związku z tym Komisja powinna oceniać krajowe plany strategiczne wyłącznie w oparciu o kryteria mające odpowiednie podstawy prawne. Jeżeli państwo członkowskie dokona innych wyborów politycznych niż zalecane przez Komisję, nie powinno to pociągać za sobą żadnych skutków prawnych w odniesieniu do przyjmowania krajowych planów strategicznych WPR.”

OŚWIADCZENIE POLSKI

„Ogólnie rzecz biorąc, rząd Polski popiera potrzebę ochrony i wspólnego działania na rzecz różnorodności biologicznej w UE, gdyż ma ona kluczowe znaczenie dla zapewnienia życia ludzi na Ziemi i zaspokojenia ich podstawowych potrzeb.

Aby zapewnić skuteczną realizację unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności i jej celów, Komisja Europejska i państwa członkowskie muszą razem uczestniczyć w tworzeniu narzędzi, jakie są do tego niezbędne. Umożliwi to przyjęcie możliwych do wdrożenia środków, opartych na jasnych i zrozumiałych kryteriach.

W tym kontekście rząd Polski podkreśla, że niezwykle ważne jest zapewnienie faktycznego uczestnictwa państw członkowskich w opracowywaniu definicji, w tym definicji ścisłej ochrony, oraz w tworzeniu kryteriów i wskazówek wykorzystywanych w ustalaniu i wyznaczaniu dodatkowych obszarów chronionych i korytarzy ekologicznych, a także wskazówek w zakresie wyboru siedlisk i gatunków w celu zapewnienia, że – jak zapowiedziano w strategii – co najmniej 30% chronionych gatunków i siedlisk osiągnie właściwy stan ochrony, gdyż będą one miały kluczowe znaczenie dla realizacji dokumentu, a w szczególności dla interpretacji jego zapisów.

Ustalanie w konkluzjach Rady metody podziału pomiędzy państwa członkowskie wysiłków wiodących do osiągnięcia celów UE jest przedwczesne. Polska uważa w szczególności, że na tym etapie nie należy podejmować decyzji o elementach, jakie powinny zostać uwzględnione przy ustalaniu, które części celu UE zostaną przydzielone poszczególnym państwom członkowskim. Proces ten będzie miał zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celów strategii i wymaga on dogłębnej analizy w państwach członkowskich.

Jednocześnie Polska popiera potrzebę utrzymania zdrowych i odpornych ekosystemów leśnych, które będą w stanie spełniać wiele funkcji. Jednak w warunkach europejskich teza dotycząca spadku różnorodności biologicznej w lasach objętych zarządzaniem nie została potwierdzona, a wręcz przeciwnie: istnieją przykłady spadku różnorodności biologicznej w lasach objętych ścisłą ochroną. Polska zwraca uwagę na to, że przed przyjęciem strategii nie przyjęto definicji, w tym definicji lasów starodrzewowych. Jest ona obecnie przedmiotem dyskusji, której ostateczny wynik trudno przewidzieć. W tej sytuacji, biorąc pod uwagę różnorodność warunków przyrodniczych w poszczególnych państwach członkowskich, trudno jest również mówić o wyznaczaniu i monitorowaniu niezdefiniowanych lasów oraz o metodach ich ochrony. Zdaniem Polski należy przedstawić definicję, przeprowadzić konsultacje z państwami członkowskimi oraz symulację dotyczącą obszarów objętych tymi lasami, a także oszacować społeczno-gospodarcze skutki ich ścisłej ochrony.

Należy podkreślić, że w obliczu obserwowanych zmian klimatu, których rozmiary i skutki są trudne do przewidzenia, ocena ich wpływu na środowisko staje się również coraz trudniejsza. Niezdolność do reagowania na zakłócenia również na obszarach, które mogłyby zostać uznane za lasy starodrzewowe, może prowadzić do wymierania całych kompleksów leśnych, a niektóre z nich mogą nieodwracalnie utracić swoje naturalne wartości i funkcje. Należy podkreślić, że lasy w Polsce były i są zarządzane w sposób zrównoważony, z poszanowaniem różnorodności biologicznej, a dzięki zrównoważonemu podejściu do zasobów, w tym zasobów naturalnych, działają różne formy ochrony przyrody. Gospodarka zasobami leśnymi opiera się na modelu zrównoważonej gospodarki leśnej, który zapewnia trwałość, ciągłość i żywotność lasów, zapewniając jednocześnie wielu gatunkom schronienie i siedlisko. Dlatego Polsce szczególnie zależy na tym, by zaplanowane w strategii działania przyniosły dalsze pozytywne skutki, przede wszystkim dla dziedzictwa naturalnego całej UE i poszczególnych państw członkowskich, lecz także dla warunków życia i dla zdrowia wszystkich obywateli.”

Oświadczenia do punktu A (ustawodawczego) przedstawionego w dok. 12068/20

Ad pkt 1 w wykazie punktów A: **Dyrektywa o wodzie pitnej (wersja przekształcona)**
Przyjęcie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu i uzasadnienia Rady

OŚWIADCZENIE REPUBLIKI BUŁGARII

„Republika Bułgarii uznaje ostateczny tekst art. 11 zatytułowanego «Minimalne wymagania w zakresie higieny dotyczące materiałów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi» za niezadowalający, ze względu na ogólną niejasność pojęciową i brak spójności między wymogami dyrektywy o wodzie pitnej stanowiącej część prawodawstwa z zakresu ochrony środowiska, a wymogami obowiązującego prawodawstwa w zakresie harmonizacji dotyczącej wyrobów.

Ubolewamy, że nasze obawy dotyczące problemów w kwestii praktycznego wdrożenia przedmiotowego aktu nie zostały odpowiednio uwzględnione w ostatecznej wersji tekstu.

Z tego względu Bułgaria nie może zgodzić się z przyjętym brzmieniem art. 11 i dlatego głosuje przeciwko ostatecznemu brzmieniu dyrektywy.”

OŚWIADCZENIE LUKSEMBURGA

„W duchu kompromisu Luksemburg jest w stanie zaakceptować porozumienie w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wersja przekształcona), który stanowi także pozytywną reakcję na inicjatywę Right2Water.

Luksemburg ubolewa jednak nad wyborem mało ambitnego rozwiązania w sprawie metabolitów pestycydów i żałuje, że w związku z brakiem szczegółowej oceny skutków konsekwencje stosowania przepisów dotyczących materiałów mających kontakt z wodą pitną nie zostały w dostatecznym stopniu przeanalizowane pod kątem obciążeń i kosztów dla zainteresowanych podmiotów.”

OŚWIADCZENIE NIDERLANDÓW

– Artykuły 1 i 16

„Niderlandy stanowczo podkreślają znaczenie dostępu do wody pitnej i z zadowoleniem przyjęły inicjatywę Right2Water. Niderlandy mają duże doświadczenie praktyczne i ramy prawne dotyczące dostępu do wody pitnej dobrej jakości i zaopatrzenia w nią na szczeblu krajowym. Podtrzymują one jednak opinię, że dyrektywa o wodzie pitnej, skupiająca się na jakości wody pitnej, nie jest odpowiednim instrumentem, by zająć się kwestią poprawy dostępu do wody pitnej w UE.

Niderlandy kwestionują rozszerzenie zakresu stosowania przedmiotowej dyrektywy w sposób stwarzający ryzyko wkroczenia w kompetencje państw członkowskich, zwłaszcza w związku z obowiązkowym i szczegółowym charakterem niektórych środków. Niderlandy popierają przyjęcie przedmiotowej dyrektywy z myślą o oczywistych i szerokich korzyściach, jakie przyniesie ona dla jakości wody pitnej, i w związku z tym, że naszym zdaniem nasz system wody pitnej jest zgodny z obowiązkami zawartymi w art. 16, ale podkreślamy, że sposób, w jaki należy zajmować się kwestią dostępu do wody pitnej, leży w kompetencji państw członkowskich.”

**OŚWIADCZENIE CYPRU, CZECH, DANII, FRANCJI, MALTY, NIDERLANDÓW,
NIEMIEC, POLSKI I WĘGIER
w sprawie motywu 47**

„Wyżej wymienione państwa członkowskie popierają przyjęcie dyrektywy o wodzie pitnej, gdyż dyrektywa ta nie tylko zapewni wysokie normy bezpieczeństwa wody pitnej dla naszych obywateli, lecz także pośrednio przyczyni się do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Uważamy jednak, że włączenie do uzasadnienia aktu prawnego w sprawie wody pitnej ogólnego sformułowania dotyczącego podejmowania przez Komisję działań w odniesieniu do dostępu do wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich jest całkowicie niewłaściwe. Nie zmienia to obecnego stanu prawnego w sprawie dostępu do wymiaru sprawiedliwości ani nie przyznaje Komisji większych uprawnień do podejmowania czynności prawnych w tych sprawach.

Poważnie traktujemy kwestię przestrzegania konwencji z Aarhus, której stronami państwa członkowskie są samodzielnie. Kwestią przestrzegania przez państwa członkowskie konwencji z Aarhus najlepiej można się zająć, zgodnie z zasadą pomocniczości, na szczeblu państw członkowskich. Prawdziwym wyzwaniem, z którym należy się zmierzyć, jest jednak przestrzeganie konwencji z Aarhus przez samą Unię, o czym mowa w decyzji Rady 2008/881 i w ustaleniach Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji z Aarhus w sprawie ACCC/C/2008/32. Niezależnie od ukończenia analizy, o którą zwróciła się Rada, i od zawartego w komunikacie Komisji w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu z dnia 11 grudnia 2019 r. oświadczenia Komisji, że «rozważy przegląd rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus» (rozporządzenia 1367/2006), odnotowujemy, że w programie prac Komisji na 2020 r. nie wymieniono takiego wniosku.

Mimo że jesteśmy gotowi poprzeć przyjęcie przedmiotowej dyrektywy z myślą o szerszych korzyściach, które przyniesie, będziemy jednak starać się zapewnić, aby takie sformułowanie dotyczące dostępu do wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich nie było włączane do przyszłych aktów ustawodawczych w dziedzinie środowiska.”